

સીતા સ્વયંવ

તુલસીસુતક

બુદાં બુદાં ધોળના રાગમાં. ધોળ ૧૭ નો.

બુની પ્રત્ય ઉપરથી, મુધારી છપાવા આપનાર
ત્રિભોવનદાસ અમદાલાલ મેહતા. રેહેવાસી
માજે તોરણ તાલુકે કપડવણજના ગામના
ને માડાસા મ્યુનીસીપાલિટીના સેક્રેટરી.

છપાવી પ્રસીદ્ધ કરનાર.

શા. પ્રેમચંદ હડીસંગ-ચોપડીઓ વેચનાર.

ઠ. રીચીરોડપર પતાસાનીપોળ—અમદાવાદ.

અમદાવાદ મધ્યે

કંદોઈનીવાડીના મેડા ઉપર ધી. ચંદ્રપ્રકાશ પ્રીન્ટિંગ પ્રેસમાં

શા. કેશવલાલ ગુલામચંદ પોતાના પ્રેસમાં છાપી.

સંવત ૧૯૫૭

સને ૧૯૦૧

સુજ્ઞાતી કો.
૧૧૧

ગીતા સ્વયંવર.

ધોળ ૧ કું.

આવી આવી જાદવ કુળનીરે જાનરે. એ રાગ.

સવસ્તિ શ્રી અવધપુર ઉત્તમ ગામરે.
આનંદ મંગળ દસરથ રાયને ધામરે. ॥ ૧ ॥
પ્રગટયા પ્રભુજી સરવેને સુખદેવારે,
લવમાં ભુલ્યા તે શું જાણે એવારે. ॥ ૨ ॥
લોક થોક સહુ મોહ્યા રૂપ નિહાળીરે.
રાત્ર દીવશ ત્યાં ભાણુ રહો છે ભાળીરે. ॥ ૩ ॥
આનંદ શોભા ઈંદુથી અતી લેખીરે,
નાથ રતીનો લજવી પામ્યો દખીરે. ॥ ૪ ॥
વિશ્વામિત્રે યજ્ઞતણું દુખ જાણીરે,
જામ્યા રઘુવર હરિનર દેહને નાંજીરે. ॥ ૫ ॥
માત પિતાએ સંખ્યા હેતે હાથેરે,
રામ લક્ષ્મણ બેહુ ચાલ્યા મુનિવર સાથેરે. ॥ ૬ ॥
અમુર તાડિકા સુબાહુ સંહારીરે,
પાદપરાગે ગૌતમ અબળા તારીરે. ॥ ૭ ॥
મિથિલાપુરમાં મહાજગ માંડ્યો હોવારે,
તુલસી મુતનો સ્વામિ આવ્યા જોવારે. ॥ ૮ ॥

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૌપીરાઝિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૧૯ . વર્ગીક .

પુસ્તકનું નામ સીતા સ્વયંવર

વિષય ૬-૮

ધોળ ૨ જી. રાગ ઉપરનો.

જનકપુરીની નરનારી સહુ મોહીરે,	
આજે બેહની ઉત્તમ જોડી કોઈરે.	॥ ૧ ॥
કમર કેસરી હંસ બચ્ચાંની ચાલરે,	
નયનદિર્ઘને ચંદન ચરચ્ચાં ભાલરે.	॥ ૨ ॥
શામ પુરૂષ તે સીયા સમોવડ સોહિયેરે,	
આ જીગ માંહે અવર ન બીજે કોયરે	॥ ૩ ॥
શુ કરીએ બાધ જનકરાયને ટેકરે	
વેરણુ વિધાતાએ અવળા લખિયા લેખરે	॥ ૪ ॥
બીજે દહાડે બાગ ગયા સુભકારીરે	
ગૌરી પુજવા આવ્યાં જનક કુમારીરે	॥ ૫ ॥
ધુધટ ગોટમાં ગાર શાંમળે જોઈરે	
નેન ચકોરી મુખ ચંદાને મોહીરે	॥ ૬ ॥
શિવ ભામા હું માગુછું તમ પાસેરે	
મારા મનની પુરણ કરજો આશરે	॥ ૭ ॥
એમ કરીને સર્વે આવ્યા ઘેરે	
તુલસી સુતનો સ્વામી જાણે પેરે	॥ ૮ ॥

ધોળ ૩ જી. ઢાળ ફેર

ત્રાંબાકુંડી તે નગર સોહામણી—એ રાગ.

સખી જનકપુરી છબી જોઈને	
મ્હોટા મોહારે કોઈ સુરીનર શેષ, જનકપુર વાળારે વાગીયા	
જોવા ધનુષ જગતનેરે કારણે ત્યાંહાં આવ્યારે બહુ ભુપ નરેશ	
જનકપુર વાળારે વાગીયાં	॥ ૧ ॥
ત્યાં દશરથ કુંવર બોલાવીઆ રાએ દીકુરે ઘણું આદરમાન	

જનકપુર વાળરે વાગીયાં

એક સિંહાસન અતિ શોભતું તેપર સોહીયેરે, તન ભીનોનવ

જનકપુર વાળરે વાગીયાં

॥ ૨ ॥

જેમ કોટિ કોટિ આગીઆ મળે, તેમ હથેરે જેમ સુરજ શાંમ,

જનકપુર વાળરે વાગીયાં

નૃપઅગણિત તારા ઉદે થયા, તેમાં સસીપરેરે સોહીએ કોટીક કામ,

જનકપુર વાળરે વાગીયાં

॥ ૩ ॥

જેણે રામ રૂપના ઓળખ્યું, મેલી ચાટ્યારે સહુ મન તણી આશ.

જનકપુર વાળરે વાગીયાં

એવી સુંદર શોભારે જોઈને, ગુણ ગાયરે નીત્ય-તુલસીનાદાસ,

જનકપુર વાળરે વાગીયાં

॥ ૪ ॥

ધોળ ૪ થુ. રાગ ઉપરનો.

પછે જનેકલલી સંગ લેઈને, આવી અબળારે

ત્યાંહાં અનંત અપાર, જનકપુર નગર સોહામણું.

નારી પરસ પરસ વાતો કરે, જ્યારે નિરખ્યોરે પ્રભુ

પ્રાણ આધાર, જનકપુર નગર સોહામણું. ॥ ૧ ॥

અલીઆવર સરસ સોહામણું, જોડી સોહોરે

સીતારામની જોર, જનકપુર નગર સોહામણું

પછિ એક સખી એવું ડિયરી, કુંવર કોમળરે

સિવ આપકઠોર. જનકપુર નગર સોહામણું. ॥ ૨ ॥

જોઈ રઘુવર રૂપ ભુલાં પડ્યાં, આવી ઉભારે સહુ

દેવ વિમાન. જનકપુર નગર સોહામણું

એવો આનંદ આચ્છવ જોઈને ધુંશે ગડગડ્યારે

અતિ મગન તિશાન, જનકપુર નગર. ॥ ૩ ॥

(૫)

કરજોડી કરે સહુ વીનતી વીધી રાખજ્યોરે
અમો, રંકનાં માન. જનકપુર નગર સોહામણું
સ્વામી તુલસી સુતનો જો વરે, ત્યારે પામીએરે
અમે અવિચળ દાન. જનકપુર નગર સોહામણું ॥ ૪ ॥

ધોળ ૫ મું ઢાળફેર.

જનકરાયના મંડપ મધ્યે, ત્રંખક મેહેલ્યું શીવનુરે
રાવણ સરખો હારી નાઠ્યો, શુ ચાલે ત્યાં જીવનુરે ॥ ૧ ॥
મહા મહિપતતો કોધ કરીને, ઉઠે છે સમ ખાધરે
જોર જણાવે જીગત્યે ઝાઝા, સનમુખ આવે ધાધરે ॥ ૨ ॥
રાજ બીજતે મહા અલીમાની, સાથે ઉઠ્યા સર્વેરે
હાલ્યું નહિં તે હારી બેઠા, મેલી મનનો ગર્વરે ॥ ૩ ॥
જનકરાયને ઝાળા લાગી, ઉઠ્યા સહુને જોઈરે.
આ જગતમાં ક્ષત્રી રાંડે, જનમ્યો નથી કોઈરે ॥ ૪ ॥
રીસે કરીને લક્ષમણ કહે છે, રાજ એ શી વાણીરે
આ અવની ને ધનુષ એહેનું, સર્વે બોળું પાણીરે ॥ ૫ ॥
આલા મંડળ ફેાડી નાંખું, કાચા કુંભ જેવુંરે
બાળ ચઢાવે કમળ નાળને, મારે મન છે એહેનુંરે ॥ ૬ ॥
રામાનુંજને શ્રી રાધવજીએ, સાંન કરી છે જાનીરે
તુલસી સુતના સ્વામી કરી, મુરજદા તહાં માનીરે ॥ ૭ ॥

ધોળ ૬ ઠું. રાગ ઉપરનો.

ચિત્ર લખ્યા શા દીઠા સરવે, જનકપુરીના લોકેરે
પ્રાણ પતીએ જાણ્યું મનમાં, મહાં મ્હાયાને શોકેરે ॥ ૧ ॥
વિશ્વામિત્રે આજ્ઞા આપી, ઉઠ્યા રઘુપત્ની રાયરે
કોધ કરી જયમ કરીવર સામો, બાળ કેસરી જયરે ॥ ૨ ॥

પુરવાસી કહે શીવશીવાજી, કરજ્યો હમારી સહાયરે
 ગણપતિજી ગુણના સાગર, કોડંડકુળ થાયરે ॥ ૩ ॥
 આળ દડાની પેઠયે પ્રભુજીએ, આપજ લોકુ' હાથરે
 સર્વે જોતાં ખેંચે તાણે, અવધ પુરીનો નાથરે ॥ ૪ ॥
 જ્યમ ગજરાજ ઈશુ તોડે, તેવા કીધા ટુકરે
 દુષ્ટ હતા તે ઉઠી નાઠ્યા, હરિજન પામ્યા મુખરે ॥ ૫ ॥
 ટંકારામાં રવીના રથના, ઘોડા મારગ ભુટ્યારે
 જોગેશ્વરની તાળી છુટી, ધ્યાન ભજનથી ડુલ્યારે ॥ ૬ ॥
 વરાહકુરમ શેષ સરાખા, ફાળ પડી છે તેહનેરે
 સોર કરીને ડિંગજ ડાલ્યા, ધીરજ ના રહી કેનેરે ॥ ૭ ॥
 જનક કુમારિએ હેત કરીને, પેહેરાવી જય માળરે
 વૃલસી મુતના સ્વામી સામું, જ્યમ નિર્જે મૃગ બાળરે ॥ ૮ ॥
 ધોળ ૭ મું. ઢાળ ફેર.

આવી આવી જાવ કુળની જાન્યરે. એ રાગ.

રામ સીયાને જોતા દેવ રૂપિ રાયરે
 જયજય ધુની ગગન મંડળમાં થાયરે. ॥૧॥
 ઇંદ્રાદક કટપે વૃક્ષનાં ફુલરે;
 હાર કરીને વૃંદી કરેછે અમુલ્યરે. ॥૨॥
 નભવિ માને કિન્નર ગુણીજન ગાયરે;
 ભેરી ભુંગળ શોભા કહી નવ જાયરે ॥૩॥
 રીશ કરીને ફેરશુ રામ તહાં અડીઆરે
 ઇશ આળખી આવી પાયે પડીઆરે ॥૪॥
 જનકલલીને આનંદ વાધ્યો અંગરે
 સાહેલી સૌ મંગળ ગાતી ઉમંગરે ॥૫॥
 રાજ રાણી હરખ્યા મન અપારરે
 જ્યારે નિર્જ્યા વિશ્વનાથ કીરતારરે ॥૬॥

ગીત મધુરાં ગાતી સરવે રામારે	
જનક ભોવનમાં આવી ઉમંગી શામારે	૧૧૭૧
મુનિવર સંગે રઘુવર સોહીએ ધામરે	
સ્વસ્તિ શ્રી અવધપુર ઉત્તમ ગામરે	૧૧૮૧
કંકોતરીઓ લખી છે નીજ હાથરે	
જન લેધને અહીં આવળે જુગ તાતરે	૧૧૯૧
ગજ તોરીને સુખ પાટ્યો રથ સારરે	
તુલસી સુતના સ્વામીના સંગી અખારરે	૧૧૯૦૧

ધોળ ૮ મું. રાગ ઉપરના.

સર્વ લોકની શોભા દસરથ દ્વારે	
મણિ મંડપમાં મોતીડાંની હારરે	૧૧૧૧
કામ ચિતારો બ્રહ્મા કરની કરણીરે	
શ્રુતી સારદા શોભાકયમ કહે વરણીરે	૧૧૨૧
ભર્ત શત્રુ હજી અવર સખાની સંગરે	
પવન વેગી સૌ બેઠા છે તોરંગરે	૧૧૩૧
ઝાંઝ ઝાલરી શંખ તાલ બહુ વાજેરે	
ગજ ઘંટાને નાદ ગગનમાં ગાજેરે	૧૧૪૧
ચાલી ચાલી રઘુકુળ કેરી જનરે	
સામૈયાં લઈ આવ્યા છે પરધાતરે	૧૧૫૧
પ્રીત કરીને પાથરણાં પથરાવીરે	
દસરથ રાયને જનક મળ્યા છે આવીરે	૧૧૬૧
રામ લક્ષ્મણ બેઉ લગ્યા પિતાજીને પાયરે	
અવધ ઇશને હેડે હરખ નમાયરે	૧૧૭૧
એકએકને ભાઈ મળ્યા ઉમંગરે	
તુલસી સુતને આનંદ વાધ્યો અંગરે.	૧૧૮૦૧

ધોળ હ મુઢાળ ફેર

અણીરૂપજીની ધોડલીની દુકી ચાલ એ રાગ.

છરે જનક ભોવન અતિ શોભિતુ

ખાંધ્યાં પટકુલ નાંના ભાત્ય જનકજીના માંડવે.

સખી ચંદરવા ચોપાસમાં.

માંછે વેલડીની ભાત્ય જનકજીને માંડવે ૥૧૧

મોટા મંડપ છાયારે મોગરે.

માંછે કુસુમકળીના હાર જનકજીને માંડવે.

સખી શેરી સમારીરે કુલડે,

રૂડા કનક કળશ ધર્યા દ્વાર, જનકજીને માંડવે. ૥૨૧

છરે સ્થંભ રચ્યા મણી હીમનાં.

માંછે રંભાદિકનાં રૂપ જનકજીને માંડવે.

ખડુ કેતુ પતાકાને વાડીયો.

જડ્યાં માણુક મોતીઅનુપ જનકજીને માંડવે ૥૩૧

ત્યાંતો તોરણ ખાંધ્યાંરે ખારણે.

મળી માનુની મંગળ ગાય, જનકજીને માંડવે.

છરે ચિત્રામણ ચૌદ લોકનાં,

તેની શોભા વરણી ન જાય, જનકજીને માંડવે. ૥૪૧

જોતાં બ્રહ્માદિક ભુલાપડ્યા

તેનો ધડનારો કોઈ આન, જનકજીને માંડવે.

જોવા દેવ લોક સહુ આવીયા

ગમ મુરીનર ફેરી જન જનકજીને માંડવે ૥૫૧

સોહિએ ગોખ જરૂખાને ખારીયો

માંછે મણી દીપકની જોત્ય જનકજીને માંડવે

સીઆ તુલસીના મુતને દયા કરે

આચ્યો બાળજીતમારી આથ જનકજીને માંડવે ૥૬૧

ધોળ ૧૦ મુ રાગ ઉપરનો.

પછે ભોજન કરાવ્યારે ભાવતાં
 નારી વાંકાં વદે છે વેણ કુંવરજી ઘોડે ચઢ્યા
 હેલી ચાર કુંવરની શોભા ભલી
 શોભે અંબુજ સરખા નયણ કુંવરજી ઘોડે ચઢ્યા ॥૧॥
 રાજા જનકે ગુરૂજી બોલાવીયા,
 સ્વામી શાંતે કરોછો વાર કુંવરજી ઘોડે ચઢ્યા
 તમે વેગે બોલાવો બરાતને
 હવે લગ્ન થયું નીરધાર, કુંવરજી ઘોડે ચઢ્યા ॥૨॥
 બહુ છેલ છબીલારે છાકરા
 માંહે જુગલ જુગલની જોડય કુંવરજી ઘોડે ચઢ્યા
 વળી કેશરીઆ કહું કેટલા,
 કરે એક એકની હોડય, કુંવરજી ઘોડે ચઢ્યા ॥૩॥
 વરચાડ ચતુર અતી રૂડલા,
 કર કનક કડાંમણી હાર, કુંવરજી ઘોડે ચઢ્યા.
 કંઠો કંઠારા છેરે હામના,
 ધર્યા મુસ્તક મોળીયાં સાર, કુંવરજી ઘોડે ચઢ્યા ॥૪॥
 જેવાજી રઘુવર-રાજતા,
 તેતો ધરણી ધરે નહીં ચરણ, કુંવરજી ઘોડે ચઢ્યા.
 જયમ કામ તોરી થઇ આવીયો.
 વેગ પવન શોભે શાંત કરણ, કુંવરજી ઘોડે ચઢ્યા ॥૫॥

રૂડાં પાથરણાં પથરાવીયાં.

ખહુ પીત્તાંખર દોશાલ, કુંવરજી ઘોડે ચઢયા.

સીયા તુલસીના સુતને દયા કરે.

આવ્યો આથ્ય તમારો બાળ કુંવરજી ઘોડે ચઢયા ॥૬॥

ધોળ ૧૧ મું રાગ ઉપરનો.

સખી જનકરાયને આંગણે,

હેતે હેડેરે કુંવર કેસરી જાય, રઘુવર તોરણ આવીયા.

મહેતો સેરી સુગંધ સીંચાવીઆ

ચૌદા ચંદનરે અતી છાંટણાં થાય, રઘુવર તોરણ ॥૭॥

રૂડાં મુક્તા કૃષ્ણનેરે મોગરા

લક્ષ્મી માળણરે લેધ આવી છે ખુંપ. રઘુવર તોરણ

ત્યાંતો જીવતીનાં જીવ્ય ટાળે મળી

દેતી ગાળોરે અતી પરમ અનુપ. રઘુવર તોરણ ॥૮॥

સીયામાત સોના કેરી થાળમાં,

ધર્યો સંપુટરે માંહે કંકુને ફુલ. રઘુવર તોરણ આ.

વળી સીફળ ફેફળ મંજરી

ખીજ મંગળરે માંલ વસ્તુ અમુદ્ય. રઘુવર તો ॥૯॥

ત્યાંહાં ધુંશળ મુશળ સોલતાં

લાવ્યાં રવેઆરે વળી તીરને ત્રાક. રઘુવર તો.

સાસુ પુંખણીઆં પ્રીત્યે કરે

નાખે શરીઆરે હેતે ખેચે છે નાક. રઘુવર તો. ॥૧૦॥

ઝાંડી પેંડી ઉતારેછે આરતી

લે છે મારણાંરે કરી કુંધટ ઝાટ. રઘુવર તોરણ

સ્વામી તુલસીદાસનારે સુતને,
રહે રેહજ્યોરે તમ નામનીચોટય. રઘુવીર તો. ૥૫૥

ધોળ ૧૨ મું ઢાળ ફેર.

સખી ચૌદ લોકનીરે શોભા સંકેલી.

સહુ ભેળી કરીનેરે, જનક મંડપ મેહુલી. ૥૧૥

સુરી નર સહુ કહે છેરે, વેહેવાઇ બે જોવા,

જોયા ત્રણ ભુવનમાંરે નથી બીજા એવા ૥૨૥

સતાનંદ સૌકોરે, સીયા લાવ્યા ચોરી

કોકીલાસ્વરેરે મળી ભામની ગોરી ૥૩૥

મુકળને સારદારે સનકાદિક સગે

અક્ષાદિક શંખુરે થયા આમણ રંગે ૥૪૥

આવ્યા અક્ષપતિ ભુતળરે વસીષ્ઠ વદે વાણી

ઈંદ્ર પુષ્પની વ્રાદીરે કરે મંગળ ભણી ૥૫૥

વિશનુ કનકની ચોરીરે મુની વરવેદ ભણે

શીયાદાથ સમરથોરે જનકે રઘુનાથ તણે ૥૬૥

કન્યા નામ માંડવીરે ભરથવાણે દીધી

ઉરમોલા છે ઉત્તમરે લક્ષમણુએ કરલીધી ૥૭૥

સુતીં કીરતી સારજરે, શતરૂહન સાથ કરી

ખેડા ગાંઠણાં કીધોરે ચાંદલો સીસધરી ૥૮૥

ફેરે મંગળ ફેરાંરે આનંદ ઉર આણી

સ્વામી તુલસી સુતનો કોણ શકે જાણી ૥૯૥

ધોળ ૧૩ મું ઢાળ ફેર.

મેતો કોડે પગરણ માંડીયારે. એ સગ.

પેહેલે મંગળ આપ્યાં ગોગજદાણ, જનક જગ માંડીયોરે.

બીજે મંગળ માણક મોતીયાળ, જનક જગ માંડીયોરે. ૥ ૧ ૥

ત્રીજે મંગળ ધોરી તોરી જોડાય. જનક જગ માંડીયારે.
 ચોથે મંગળ ભોમીરથ કરોડય જનક જગ માંડીયારે. ॥ ૨ ॥
 વરંકન્યાતો વરત્યાં મંગળ ચાર. જનક જગ માં
 અરસપરસે ત્યાં આરોગ્યાં કસાર. જનક જગ ॥ ૩ ॥
 સારદા ઉભાં સીતાજીને સાહી. જનક જગ
 કોડીટયો તો ચાલ તમારો બાઈ. જનક જગ ॥ ૪ ॥
 ગારી કહેછે વરરાજજીલાલ. જનક જગ
 વીંટીટયો તો ઘરમાં થાસે ચાલ. જનક જગ ॥ ૫ ॥
 દાસી રૂપે રતી ઉતારે લુંણ, જનક જગ
 શૈલસુતા બ્રહ્માણી ગાય ગુણ. જનક જગ ॥ ૬ ॥
 સચો સંગાતે દેવ તણી કન્યાય. જનક જગ
 મુધી બુધી ભાવની ભાંમાગાય. જનક જગ ॥ ૭ ॥
 ચારે મુક્તિ ચાર પદારથ થીર. જનક જગ માંડીયારે.
 અષ્ટમાદિક સીધી ભરે છે નીર. જનક જગ માં ॥ ૮ ॥
 ગાંધવ થયા ચારણને ભાટ, જનક જગ માંડીયારે.
 ઉરવસી ત્યાં કામ કળાનો ઠાઠ. જનક જગ માંડી ॥ ૯ ॥
 છત્ર લેધને સેવ રહ્યા છે છાઇ. જનક જગ માં.
 પવન કરે છે પંખો ચરણે ધાઇ. જનક જગ માં ॥ ૧૦ ॥
 ભોક ચતુર્દશ જ્ય જ્ય ધુની થાય. જનક જગ.
 તુલસી મુત ત્યાં વેગેવારી જાય. જનક જગ ॥ ૧૧ ॥
 ધોળ ૧૪ મું ઢાળ ફેર.

સીતારામ જોડી શુભકારી, ભરત શત્રુ હનવામ દુઆરી.
 લક્ષ્મણસંગેરૂપઉજ્જવારીતોકુંવરીકુંવરઅતીશાભીતારે ॥૧૨॥
 આર્તી ઉમંગે મુનેના ઉતારે, જનકરાય ત્યાં તનમન વારે,
 બાળદીધીઅમેશરણ તમારેતો કપાઇજે કરીધારજ્યોરે ॥૨૨॥

પુરવાસી સહુ દેતા માન ગજ ઘોડા કરી તતખર જાન
 ચાલે વેગે વધેઓ વાંગડીયાં નીશાનતો કુંવરી ॥૩૧॥
 આખ્યા અવધે આનંદ અતોભારી મંગળગાન કરે શુભનારી
 દેવ પુષ્પ પ્રણી કરે જયજય ઉચારી તો કુંવરી કુંવર મઠા ॥૩૨॥
 નામણ દીવો છે કેકે હાથે ધુપ આરતી મુમિત્રા સાથે
 કૌશલ્યા પુષ્પ ભલી ભાત્યે તો કુંવરી કુંવર અતી ॥૩૩॥
 અખીલલોક સૌહરખ્યા રહેલી કુળ વધુએ મુરખદા મેલી
 કન્યામુખ જોવા થમ ઘેલીતો કુંવરી કુંવર અતી શોભી ॥૩૪॥
 એ સુખસાગરનું નહિ લેખું ભુવન ભુવનમાં આનંદ દેખું
 દુખનું સુખ રહું નહીં એકતો કુંવરી કુંવર અતી ॥૩૫॥
 વાલમીકને સુકળરાય નિગમ સારદા રાજ થાય
 તુલસી સુતકથમ કરી ગાયતો કુંવરી કુંવર અતી ॥૩૬॥

વાળ ૧૫ મું ઢાળ ફેર.

ઢોડો ઢોડો છખીલા દારડો, -છોગાળા છેલી
 લાજ મુકીને આવે આરડો છોગાળા છેલી ॥૧॥
 અપટ્ટી અધરી છે આંહરે છોગાળા છેલી
 આહમ્મ વાળી છે ગાંડયરે છોગાળા છેલી ॥૨॥
 તમ સરખુ કોણ અતુર છે છોગાળા છેલી
 સકળ કળા સંપુર છે છોગાળા છેલી ॥૩॥
 અરસ પરસ ઉમંગમાં છોગાળા છેલી
 રામ જનકી રંગમાં છોગાળા છેલી ॥૪॥
 તતખર થઇને છોડીયે છોગાળા છેલી
 જનક સુતાનું માન મોડીએ છોગાળા છેલી ॥૫॥
 નાવે મુનીના ધ્યાનમાં છોગાળા છેલી
 અખળાએ ગાયા ગાનમાં છોગાળા છેલી, ॥૬॥

લોકીક કરવા હરી ધસ્યા જાગાળા છેલી
સ્વામી તુલસી સુતનો ત્યાં હસ્યા જાગાળા છેલી ॥૭॥

ધોળ ૧૬ મું. રાગ ઉપરનો.

છાડ્ય છબીલી દોરડો, લાડકડી લાડી.
જેર નહિં ચાલે કંઈ તોરડો. લાડકડી લાડી ॥ ૧ ॥
સુતે ના માડી તેડાવીએ. લાડકડી લાડી
જનક પિતાને કહાવીએ, લાડકડી લાડી ॥ ૨ ॥
ગાંધે વાળી છે વસીયાની, લાડકડી લાડી.
આરાધન કરો તમારા ઇશની, લાડકડી લાડી ॥ ૩ ॥
જે તે ઉપાય કરી જોડીએ, લાડકડી લાડી
નારે ચાલે તો કરજોડીએ, લાડકડી લાડી ॥ ૪ ॥
ધોળા છે ધોળા જોરનો, લાડકડી લાડી
ઉપાય નથી એક શેરનો, લાડકડી લાડી ॥ ૫ ॥
ઝાઝુ કર્યે શું થાય છે, લાડકડી લાડી
અધિક અધિક ઉલઝાય છે, લાડકડી લાડી ॥ ૬ ॥
આનંદ આછવ જોષને, લાડકડી લાડી,
તુલસીનો સુત રહ્યો મોહીને. લાડકડી લાડી ॥ ૭ ॥

ધોળ ૧૭ મું. ઢાળ ફેર.

ત્રાંબાકુંડી તે નગર સોહામણી. એ રાગ

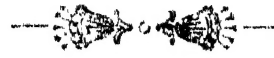
જીરે દસરથ નગર બરાબરી,
નાવે બ્રહ્મારે શીવ ઇંદ્રિયું ધામ, અવધપુર આંખો મોરીઓ.
જોઈ વિદ્ય કર્મો વિરમે થયા.
અલોકીકરે એછે નૌતમકામ અવધપુર આંખો મોરીઓ. ॥૧॥
રઘુનાથ સદનમાંરે સંચર્યા,
કન્યા જનકનીરે, દસરથજીનો લાલ, અવધપુર.

પ્રભુ સિંહાસન પધરાવીઆ,
 જોડી સોહિએરે જાણ્યે કનક તમાલ અવધપુર. ॥૨॥
 જીરે સંવત અઢાર સતાવનો.
 વૈશાખ મહિનોરે દિન મંગળવાર. અવધપુર.
 તે દહાડે દયા કરી દાસને,
 ગાયો વીયારે રઘુનાથનો સાર. અવધપુરી. ॥ ૩ ॥
 જ્યમ સાગર છીપ ખુટે નહીં,
 ત્યમ નાવેરે પ્રભુ ગુણ તણા છેક કે અવધપુર
 જીરે લોક લોક સહુ જંતમાં
 છડી વાજેરે રાજરામની એક અવધપુર ॥૪॥
 પ્રભુ જનમો જનમ હું અવતરું
 ત્યાંહાં થાજ્યોરે તમારા ચરણની આશ અવધપુર
 સુત તુલસીદાસનો તમ થકો
 નીત્ય રહે છેરે નીજ સ્વામીનો પાસ અવધપુર ॥૫॥

સંપૂર્ણ

ઇતીશ્રી સીતાજીનો સ્વયંવર તુલસી સુતકૃત સંપૂર્ણ
 જીની પ્રત્ય ઉપરથી ઉતારી છપાવા આપનાર વૈષ્ણવોનો
 દાસાનુંદાર ત્રિભોવનદાસ અમથાલાલ મહેતા રેહેવાસી
 મોજે તોરણા તાલુકે કપડવણજના ગામના જ્ઞાતે નાગર
 વીસનગરા ગ્રામજીના જે શ્રીકૃષ્ણ વાંચશે તોરણાના રણ
 છોડ લકતના મંદીરની જીની પ્રત્ય ઉપરથી સુધારો કરી
 લખ્યો છે અશુદ્ધ હોય તો હરી જનોએ સુધારી વાંચવા
 કૃપા કરવી મીતી સંવત ૧૯૫૭ ના ફાગણ સુદી ૪ ને
 શુકરવાર સુ. મોહાસા

જાહેર ખખર.

સરવે વધ્ધિયોને સદ્ગુણસ્થાને ખખર આપવામાં આવે છે કે અમારે તાં નીચેની ચોપડીઓ મલે છે માટે જે સદ્ગુણસ્થાને મંગાવવી હોય તેણે નીચેના સરનામે મંગાવી લેવી. ભારથ, રામાયણ, કાવ્યદોહન, અંબીકાકાવીય, ચોરાસી વીશવંતી વારતા, ઘોલપદ, સુરેખા હરણ, મહાવેદ, અભિમન્યુ ચક્રવો, નલાખ્યાન, આખાહરણ, વલ્લભકંઠ, વીશ્વ નીતનીમ, ગોકલનાથજીના વચના મૃત, જ્ઞાન ઉપદેશ-ભજનાવળી, જ્ઞાન સાગર ભજનાવળી, જ્ઞાનસાધન ભજનાવળી, જ્ઞાનોદય ભજનાવળી સામલાજીની ગરખાવળી જેમાં કૌરવ પાંડવનો સ્લોકો તા. કશીજીનો સ્લોકો, સુદામા ચરિત્ર, સુંદર વીલાસ, ચતુર સ્ત્રી વીલાસ ગરખાવળી મોટી, આ સીવાય ઘણી જાતના પુસ્તકો અમારે તાંથી મળશે જેમને જે ઇચ્છે તેમને પછસા પહેલેથી મોકલવા નહીંતો વે. પેંથી મોકલવામાં આવશે નોટપેટ કાગળ લેવામાં આવશે નહીં. ચોપડીઓ વેચનાર.

સાં પ્રેમચંદ્ર હડીસંઘ.

અમદાવાદ ફતાસાની પોળમાં.

